

býti odůvodněno rozpuštění spolku, pročež slušelo nař. rozhodnutí ve všech jeho směrech zrušiti jako nezákonné.

Č. 3371.

Hospodaření s uhlím: * Ani z § 5 zák. č. 260/1920 ani z § 32 téhož zák. ve znění čl. I. zák. č. 296/1921 nelze vyvoditi oprávnění ministrů tam jmenovaných, ukládati majitelům dolů, aby vybírali a odváděli příplatky k uhelným cenám, určené pro výstavbu státních obytných budov pro horníky.

(Nález ze dne 15. března 1924 č. 4449.)

V ě c: Falknovsko-chebská důlní společnost v Praze (adv. Dr. Jan Žáček z Prahy) proti ministerstvu veřejných prací (min. rada Ing. Jos. Urban) o zvláštní příplatek k uhelným cenám.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Vynosem z 29. září 1922 vydal min. veř. prací v dohodě s min. fin. a min. obch. vyhlášku tohoto znění:

»Vzhledem k usnesení min. rady ze 6. září 1922 a dle § 32 zák. z 9. dubna 1920, č. 260 Sb., ve znění čl. I. zák. z 12. srpna 1921 č. 296 Sb. stanoví ministr veř. prací v dohodě s min. fin. a obch. dle § 5 prv jmenovaného zák. příplatek (nepodléhající uhelné dávce) k cenám uhlí, určený pro výstavbu státních nájemných obytných budov pro horníky. Tento příplatek bude vybírán do konce roku 1923. Uhlí vyvážené do ciziny tomuto příplatku nepodléhá. Příplatek na rok 1922 stanoví se prozatím těmito částkami: Karlovy Vary pro hrubé uhelné druhy včetně ořech II. 30 h na 1 q a pro drobné uhelné druhy 10 h na 1 q.

Příplatky tyto vybírají majitelé dolů uvedených revírů počínaje dnem 1. října 1922 a odvádějí je měsíčně pozadu vždy do 25. na konto min. veř. prací zvláštními složnými lístky, na nichž je příplatek jako takový označen. Týmž dnem zrušuje se v těchto revírech — pokud tam byl — příplatek na zlevnění potravin pro horníky. Příplatků vybraných v revíru bude zpravidla použito pro tento revír.

O stavebním programu pro každý jednotlivý revír rozhodne min. veř. prací v součinnosti s Poradním sbor pro záležitosti hornické.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.«

Vyhláška tato uveřejněna v úředním listě, mimo to však o ní v rozumněny i veškeré důlní podniky, mezi nimi i stěžující si společnost, již byla intimována vým. revírního báňského úřadu v K. V. ze 4. října 1922.

Stížnost do výnosu toho podaná vytýká mu nezákonnost, již spatřuje v tom, že není vůbec zák. podkladu, jenž by opravňoval státní správu ukládati majitelům dolů, aby příplatky uvedeného druhu vybírali a jí odváděli.

O stížnosti té uvážil nss toto:

Žal. úřad opřel výnos svůj o ustanovení § 5 zák. z 9. dubna 1920 č. 260 Sb. a § 32 téhož zák. ve znění čl. I. zák. z 12. srpna 1921 č. 296 Sb.

Cit. § 5 zák. č. 260 z r. 1920 zní:

»Ministr veř. prací stanoví v dohodě s min. fin. a s min. obch., vylechnuv uhelnou radu, nejvyšší prodejné ceny uhlí loco závod, které se veřejně vyhlásí v úředních novinách, vyhláškami při uhelných výbo-
rech a na závodech.«

Cit. § 32 téhož zák. v novém znění stanoví v odst. prvním:

»Za vytěžené uhlí jest podnikatel dolu povinen zapraviti finanční pokladně dávku ve výši 30% ceny, stanovené podle § 5, s vyloučením částky vypadající na tuto dávku.

Do této ceny nepočítají se příplatky rázu přechodného a určené pro zvláštní účel, podle § 5 úředně stanovené.«

Ze znění tohoto posléze uvedeného zák. ustanovení jest patrné, že obsahuje pouze disposici o tom, jak vypočítati jest uhelnou dávku, zejména pak, že příplatky k uhelným cenám do základny pro vypočtení uhelné dávky v úvahu nepřicházejí. O tom, zda a jaké příplatky k uhelným cenám smí úřad stanoviti, tento zákonný předpis žádného ustanovení neobsahuje, naopak odkazuje v tom směru jasně na § 5 zák. č. 260 z r. 1920.

Dle toho dlužno tedy oprávnění úřadu ukládati příplatky k uhelným cenám posuzovati jediné podle § 5 cit. zák. č. 260.

Ze zákona ovšem vychází, že k nejvyšším prodejním cenám uhlí přípustny jsou jisté přírážky (§ 10, odst. 3 a § 21), ale o ty tu nejde. Pro názor, že by vedle toho cit. § 5 poskytoval zák. podklad pro oprávnění ukládati majitelům dolů povinnost, aby pro nějaké jiné zvláštní účely vybírali a odváděli min. veř. prací příplatky k uhelným cenám, v zákoně opory není. Zda by tak mohli učiniti na jiném podkladě, to vymyká se posouzení nss-u, neboť nař. výnos dovolává se výslovně jen zák. ustanovení shora cit.

Ježto tedy nař. výn. nemá zák. podkladu, slušelo jej zrušiti dle § 7 zák. o ss.

č. 3372.

Štátní úředníci (Podkarpatská Rus): O zániku nároku na penzi pro dočasný pobyt v cudzine.

(Nález zo dňa 17. marca 1924 č. 4494.)

V s c: Margita Sz. v B. (adv. Dr. Mautner z Prahy) proti ministerstvu financí stran penzie.

V ý r o k: S t ě a ž n o s t z a m i e t á s a a k o n e o p o d s t a t n e n á.
D ō v o d y: Hlavné finančné riaditeľstvo v Užhorode rozhodnutím zo dňa 16. decembra 1922 žiadosť sť-lčinu, aby mohla v mesiacoch decembri 1922, januáru, februáru a marcu 1923 sa zdržovať v Maďarsku, zamietlo a zastavilo ďalšiu výplatu jejich zaopatrovacích požitkov na základe § 18 vlád. nar. zo dňa 8. augusta 1922 č. 247 Sb., lebo konaným šetrením bolo zistené, že sť-lka už dňa 2. novembra 1922 odcestovala do Maďarska, kdežto o povolenia odcestovania žiadala až 19. novembra 1922, takže odcestovala bez povolenia.

Min. fin. rozhodnutím zo dňa 25. apríla 1923 zamietlo odvolanie sť-lčino do rozhodnutia hl. fin. riaditeľstva podané a to z dôvodov tohoto rozhodnutia.